

til alle Forhold derude saavel som til de fleste af de Mennesker, som arbejder under dem. I øvrigt skal jeg ikke opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelser, idet jeg kan henholde mig til den højtærede Ministers Besvarelse, navnlig af Spørgsmaalet om den nuværende Afdelingschefs Stilling og ogsaa af det Spørgsmaal, hvorom der er Uenighed, nemlig Distriktsinddelingen. Paa de andre Omraader er der kun en Nuanceforskel.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) udtalte, at jeg havde gjort mig skyldig i en Tilsnigelse, naar jeg sagde, at han selv havde erkendt, at han ikke havde nogen overdreven Sagkundskab paa dette Omraade. Ja, saaledes opfattede jeg nu det ærede Medlems Udtalelser i Gaar, men lad os saa regne med, at han selv formener at have stor Sagkundskab, det skal jeg lade ligge og overlade til Tingets Medlemmer at bedømme efter de faldne Udtalelser. Men jeg maa hævde, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en Tilsnigelse i Gaar. Det ærede Medlem sluttede med følgende Udtalelse, som jeg maaske med Formandens Tilladelse maa oplæse: „Denne Opfattelse, som jeg allerede tillod mig at fremsætte ved Sagens første Behandling, finder jeg i høj Grad bestyrket ved den Omstændighed, at der indenfor Mindretallet findes to Medlemmer, der qua Ministre tidligere har haft med disse Spørgsmaal at gøre“. Det er en Tilsnigelse. (Ellinger: Det var en Fejltagelse). Saa siger vi, det var en Fejltagelse, og saa lader vi det ligge. I øvrigt skal jeg gerne blive i den Rolle at være Discipel af det ærede Medlem. Jeg kan neppe smigre mig med at være en dydig Elev, jeg har heller ikke taget Sigte paa en Uddannelse som den, det ærede Medlem raader over, jeg skulde ikke være Videnskabsmand, men Praktiker, Forretningsmand, Administrator, og fra disse Stillinger er jeg kendt med, at der er noget, som hedder praktisk Sans. Jeg glæder mig over, at jeg ikke blev saa længe under det ærede Medlems Paavirkning, at jeg kom i Besiddelse af den Evne til logisk Ræsonnement og klar Tænkning, som det ærede Medlem lagde for Dagen, thi det synes, at man i Kraft af den bliver svimmel, saa snart man kommer ud i Livet og savner en matematisk, fysisk eller

kemisk Formel, hvorefter Livet kan formes. Det kan vi Praktikere slet ikke bruge, vi maa ofte regne med det, vi kalder praktisk Skøn og sund, praktisk Dømmekraft; vel er vi vidende om, vi Praktikere, at alt i Livet foregaar paa lovbunden Maade, ogsaa det, som sker ude hos os, selv om vi ikke er i Stånd til i Forvejen nøje at beregne og paapege, hvorledes det vil forme sig, men derfor taber vi ikke vor sunde Dømmekraft, vi bliver ikke svimle, saaledes som det synes, at det ærede Medlem er blevet ved Undersøgelsen af disse Sager. Jeg finder det beklageligt, at det ærede Medlem skulde gaa tilbage til mine Udtalelser ved første Behandling for at finde væsentlige Angrebepunkter. Jeg har ikke disse Udtalelser ved Haanden og kan ikke afgøre, hvorvidt de er rigtige, jeg fandt ikke noget saa slemt deri, men det ærede Medlem opholdt sig ogsaa ved et Par Udtalelser fra i Gaar, navnlig ved mine Udtalelser om Afdelingschefs Forhold til Sektionslederne. Jeg er ganske overbevist om, at naar Afdelingschefen kommer ud i Distriktet, konfererer han med de Sektionsledere, som sorterer under den Afdeling, hvor han er Chef, men jeg fastslog, at Afdelingschefen giver ikke direkte Ordre til Sektionslederne, men lader denne Ordre udgaa gennem Distriktschefen, og jeg formoder, at i mange Tilfælde vil Distriktschefen være til Stede og overvære Forhandlingerne mellem Afdelingschefen og Sektionslederen, idet Distriktschefen ikke kan være en Mand, som behersker alle de tekniske, de driftsmæssige og maskinmæssige Spørgsmaal. Han maa meget ofte være til Stede, naar disse Forhandlinger føres, men at det skulde medføre en Uklarhed i Stillingen, kan jeg som praktisk Mand ikke forstaa; den Opfattelse maa sikkert hidrøre fra den Stilling, som det ærede Medlem indtager. Noget lignende gælder det, som det ærede Medlem angreb vedrørende Afdelingschefs Forhold direkte til Distriktschefen, idet Afdelingschefen er Generaldirektørens befuldmægtigede Medarbejder i de forskellige Anliggender, men jeg skal ikke opholde Tinget længere med en Omtale heraf, idet det et Par Gange i Dag er omtalt saavel af den højtærede Minister som af mig.